

Видмеденко О. В.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Єряшов Є. К., старший викладач

ВПЛИВ МІЖНАРОДНОЇ КОНВЕНЦІЇ ЩОДО СПІВРОБІТНИЦТВА У ГАЛУЗІ БЕЗПЕКИ АЕРОНАВІГАЦІЇ "ЄВРОКОНТРОЛЬ" НА ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

ЄВРОКОНТРОЛЬ – це організація, заснована згідно з "Міжнародною конвенцією про співробітництво в галузі безпеки аеронавігації" від 13 грудня 1960 року з метою розвитку співробітництва країн Європи в галузі аеронавігації з урахуванням вимог усіх цивільних та військових користувачів з одночасним забезпеченням високого рівня безпеки польотів. ЄВРОКОНТРОЛЬ є міжнародною міжурядовою організацією, яка у повному обсязі володіє правоздатністю, діє на підставі Конвенції, зміненої Додатковим протоколом до цієї Конвенції від 1970 року, та Протоколом про поправки до Додаткового протоколу цієї Конвенції від 1978 року, які всі разом були доповнені Протоколом змін і доповнень до Конвенції, підписаним 12 лютого 1981 року в м. Брюссель, та Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів від 12 лютого 1981 року.

На цей час членами ЄВРОКОНТРОЛЮ є 39 європейських держав: Албанія, Австрія, Бельгія, Болгарія, Великобританія, Греція, Данія, Ірландія, Іспанія, Італія, Кіпр, Люксембург, Мальта, Молдова, Монако, Македонія, Німеччина, Нідерланди, Норвегія, Португалія, Румунія, Словаччина, Словенія, Туреччина, Угорщина, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чехія, Швейцарія, Швеція.

Членство України у ЄВРОКОНТРОЛІ було оформлено шляхом прийняття 26.11.2003р. 6 Законів України:

1. "Про приєднання України до Міжнародної конвенції щодо співробітництва у галузі безпеки аеронавігації "ЄВРОКОНТРОЛЬ";

2. "Про приєднання України до Додаткового протоколу до

Міжнародної конвенції щодо співробітництва у галузі безпеки аеронавігації "ЄВРОКОНТРОЛЬ";

3. "Про прийняття Протоколу про внесення змін та доповнень до Додаткового протоколу до Міжнародної конвенції щодо співробітництва у галузі безпеки аеронавігації "ЄВРОКОНТРОЛЬ" від 6 липня 1970 року";

4. "Про ратифікацію Протоколу, яким вносяться зміни та доповнення до Міжнародної конвенції щодо співробітництва у галузі безпеки аеронавігації "ЄВРОКОНТРОЛЬ", укладеної 13 грудня 1960 року";

5. "Про приєднання України до Багатосторонньої Угоди про сплату маршрутних зборів";

6. "Про ратифікацію Протоколу, що консолідує Міжнародну конвенцію щодо співробітництва у галузі безпеки аеронавігації "ЄВРОКОНТРОЛЬ" з усіма змінами, укладену 13 грудня 1960 року". Цьому передувала клопітка робота щодо вступу до ЄВРОКОНТРОЛЮ з урахуванням того, що ЄВРОКОНТРОЛЬ є закритою міжнародною організацією. Набути членства у ній було можливим лише за наявності згоди з боку усіх держав – членів Організації.

З 20 грудня 2001 року Україна співпрацювала з ЄВРОКОНТРОЛЕМ як країна-спостерігач. Набуття членства в ЄВРОКОНТРОЛІ з 1 травня 2004 року дозволило:

- підвищити ефективність національної інтегрованої цивільно-військової системи організації повітряного руху, яка функціонує з 1999 року;

- продовжити процес технічної модернізації національної аеронавігаційної системи, який зараз триває у співробітництві з ЄВРОКОНТРОЛЕМ на підставі спільного Плану конвергенції та імплементації;

- впливати на прийняття стратегічних рішень щодо подальшого розвитку аеронавігації в Європейському регіоні;

- брати участь у загальноєвропейських програмах з організації повітряного руху, оптимізувати використання українського персоналу у сфері аеронавігації;

- реалізовувати потенціал України як транзитної держави;

- безкоштовно отримувати консультативні послуги з питань ОПР та брати участь у перепідготовці диспетчерського складу;

- отримувати своєчасну інформацію та доступ до новітніх технологій супутникової аеронавігації;
- підвищити зворотність платежів, наданих за аеронавігаційне обслуговування у повітряному просторі України усім авіакомпаніям-користувачам послуг.

Співпраця з ЄВРОКОНТРОЛЕМ сприяє прискоренню адаптації національних правил та процедур у сфері організації повітряного руху до єдиних європейських стандартів ESARR(1-6), дозволяє забезпечити участь представників України у роботі Комітету Єдиного Неба (Single Sky Committee) та опосередковано брати участь у реалізації програми SESAR. Одним з основних завдань, яке має бути завершене у найближчий час є технічна інтеграція України у Багатосторонню систему маршрутних зборів ЄВРОКОНТРОЛЮ.

Література

1. Міжнародна конвенція щодо співробітництва у галузі безпеки аеронавігації "ЄВРОКОНТРОЛЬ" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/>.
2. Державна авіаційна служба України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.avia.gov.ua/>

УДК 629.735(477):347.82(043.2)

Вишневський О. С., Дибаль Б. В.,
студенти,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Малярчук Н. В., к.ю.н.

РОЗВИТОК АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ

Проголошення незалежності України стало визначною подією, яка відкрила нові горизонти для авіаційної галузі і позначила новий етап у розвитку вітчизняного літакобудування.

Попередній, радянський етап розвитку авіаційної галузі був багатий здобутками, пов'язаними з цивільною авіацією, яку Україна почала розвивати на початку XX століття. Ще у 1923 році в Ук-

раїні було створено авіакомпанію "Укрвоздухпуть". Високі показники її роботи стали основою для об'єднання "Укрвоздухпуті" з російським "Доброльотом". Так у 30-х роках народився "Аерофлот" [1, с. 22]. Сьогодні авіаційна промисловість залишається стратегічно важливою для України і є однією з базових галузей економіки держави. Вона нараховує 39 підприємств, конструкторських бюро, наукових установ та організацій різних форм власності та призначення, має практично усі складові інфраструктури, що дозволяють розробляти, випробовувати, серійно виготовляти літаки, авіаційні двигуни, спеціальне обладнання, бортову радіоелектронну апаратуру, авіаційні агрегати, проводити науково-дослідні та дослідно-конструкторські розробки у галузі технологій виробництва та експлуатації авіаційної техніки, виконувати модернізацію та ремонт авіаційної техніки, готувати персонал для роботи в авіаційній промисловості, де на теперішній час працює понад 60 тис. осіб. Україна входить до елітної дев'ятки країн, що мають завершений технологічний цикл створення і виробництва авіатехніки. Крім проектування і виробництва пасажирських і транспортних літаків, в Україні є мережа авіаремонтних підприємств, в тому числі і для відновлення бойових літаків вертольотів [3]. Діяльність уряду в управлінні і розвитку авіаційної галузі є досить ефективною. Першою знаковою подією на цьому шляху стало підписання в 2005 році Президентом України відповідного Указу і прийняття двох постанов Кабінету Міністрів, якими була заснована Державна авіабудівна корпорація "Національне об'єднання "Антонов", до якої увійшли чотири авіабудівних підприємства. Проте поза увагою залишилося питання налагодження кооперації з іншими об'єктами цієї галузі (двигунобудуванням, радіотехнікою тощо), яких нараховувалось понад сорок одиниць. Внаслідок цього вже в 2007 році замість "Національного об'єднання" Кабінет Міністрів створив державний авіабудівний концерн "Авіація України" (ДАКАУ), віднесений до управління Міністерством промислової політики. Проте одних організаційних дій було замало для конкурентоспроможності вітчизняних авіакомпаній на світовому ринку. Розуміючи це, уряд спрямовував значні кошти для розвитку авіаційної промисловості, зокрема у 2007 р. на розвиток авіаційної галузі України було виділено 423 млн. грн., в бюджеті на 2008 р. на ці цілі виділили вже 590 млн. грн., а кошто-